

Bomen

Het is voorjaar! Buiten ruik je de landerijen rondom Leiden, intensief bemest en hun geur ongegeneerd afgevend. Maar het is lekkere poeplucht, simpelweg omdat hij het voorjaar inluidt. Op een of andere manier is die geur tijdloos, eeuwig en hoopvol, net als de bewegingen der vogels. Ik zie ze overal weer kieskeurig pikken en ritselen in hoopjes takken en bladeren, op zoek naar bouw materiaal voor hun nesten. (Sommige vallen zelfs aan op wollen kleding aan de waslijn; een loshangend draadje is mooi meegenomen.) De natuur maakt zich op voor die jaarlijkse explosie van kleuren, geuren en geluiden, hofmakerij en existentiële drukte, die wij voorjaar noemen. Nieuw leven komt eraan, we beginnen weer van voor af aan, en we gaan er wat van maken!

Met dit prachtige voorjaar in gedachten moet ik me even vastklampen aan een stoel, wanneer mijn blik valt op de straat die zich recht voor mijn woonhuis uitstrekt. Juist nu heeft de gemeente besloten om in letterlijk één dag alle bomen in deze mooie straat te kappen! Wat een kaalslag, wat een inbreuk op de zich herstellende natuur. En hoe leeg oogt deze ooit zo lommerrijke straat! Ik herinner me de brief die ik enige tijd geleden heb ontvangen. Ik zoek hem op en herlees: '...plaveisel aan vervanging toe. De wortels van een aantal grote bomen zorgen voor schade aan het wegdek... Veel vragen en klachten... Toekomstverwachting bomen neemt af.' Ja, als je ze omzaagt, hebben ze inderdaad geen toekomst.

Heb ik wel iets te klagen? Ik ben immers niet naar de desbetreffende voorlichtingsavond gegaan. Wie zwijgt, stemt toe. Nee, ik denk niet dat ik er iets aan had kunnen doen. Oneffenheden in het plaveisel, daar zijn we hier niet van. Dat past niet in de 'standaardinrichting van de openbare ruimte'. Sommige dingen zijn onvermijdelijk, net als het voorjaar.